

قانون تجارت

از طرف شرکت دارند.
۸- تأثیر فوت هر یک از شرکاء نسبت باقیال بایابانه شرکت.

۹- ارجاع اختلافات به حکمیت.
بطور کاری همیشه در تمام شرکت نامه های شرکت های تضامنی قید می گردد که در صورت تولید اختلافی بین شرکاء امر به حکمیت رجوع و خاتمه باید ثابت قید چنین شرطی در شرکت نامه واضح است که برای حفظ اختلافات و شیوه نات شرکت می باشد چه ایجاد هر نوع اختلافی بین شرکاء باعت سلب اعتماد و اطمینان اشخاص خارج نسبت به شرکت می شود که تبعه ای از اختلافات تجاری آن خواهد کاست علاوه بر آن قطع و مسام است که یکنون حکم تجاری بهتر و بیشتر میتواند مذافع طرفین را منظور و ملاحظه دارد تمام حاکم رسمی که از هر حیث تابع مقررات قانون میباشد.

شرکاء

در شرکت تضامنی شرکاء کسانی هستند که شرکت نامه را قبل از تشکیل شرکت امضاء کرده و یا بعد از ایجاد شرکت طبق ماده ۱۲۵ داخل شرکت شده اند.

شرکاء در افشاء اسم خود در شرکت کاملاً آزاد هستند یعنی اغای اتفاق میافتد که اشخاص مایلند از سرمایه خود استفاده کنند و بمنابعی میل ندارند از اینکه اسم آنها فاش گردیده باشند از هر یک مخفی داخل در شرکت تضامنی میشوند در این صورت اسم آنها در اسم شرکت ذکر نمیگردد.

این عمل معنی قانونی ندارد و حتی با در نظر

ولی شرکت مزبور موقعی قانوناً تشکیل میشود که طبق ماده ۱۱۸ تمام سرمایه نقدی تأویه و سهم الشرکه غیر نقدی نیز تقویم و تسلیم شده باشد.
مگرچه طبق ماده ۱۲۲ تقویم سهم الشرکه شرکاء که سرمایه غیر نقدی دارند باید قبل از تضامنی تمام شرکاء بعمل آید ولی نظر بانکی شرکاء در مقابل اشخاص نات مسئولیت تضامنی دارند مقررات خاصی وضع نشده که در موقع تقویم آن دقت کامل بعمل آید که بمقدار موهومی تقویم نشود لوقت که تقویم موهومی نیز بعمل آید چون طبق مقررات ماده ۱۱۹ منافع شرکت تضامنی به نسبت سهم الشرکه و بین شرکاء تقسیم میشود این عمل بضرر خود شرکاء خواهد بود بنابراین برای آنکه مبادا شریکی بیش از سهم خود منتفع شود همیشه در موقع تقویم سهم الشرکه غیر نقدی طبیعتاً دقت کاملاً بعمل میاید.

شرکت نامه

در شرکت های تضامنی اغلب به تنظیم شرکت نامه اکتفا شده و اساسنامه تهیه نمی گردد و شرکت نامه در صورتیکه اساسنامه موجود نباشد قاعدها نکات ذیل را در بر دارد.

- ۱- اسم شرکت.
- ۲- مدت شرکت.
- ۳- موضوع شرکت.
- ۴- تقسیم سرمایه.
- ۵- تقسیم منافع سالیانه.
- ۶- اداره امور شرکت.
- ۷- محاسبات بانکی شرکت و کسانیکه حق امضاء

اعلاع نیز برای او غیر مقدور بوده یا آنکه نسبت به حدود اختیارات مشارکه اتفاق گردیده و اداره بازجسام معامله با اسم شرکت نماید با وجود مشمولیت شرکت در مقابل چنین عملی شریک مزبور نمیتواند خسارات فاشیه از این عمل را بر سایر شرکاء تحمیل نماید و هرگاه سایر شرکاء چه بطور مستقیم و چه غیر مستقیم در نتیجه این عمل متضرر شده باشند میتوانند خسارات وارد را از شریک مزبور مطالبه کنند.

چون شرکاء در نوع و ضرر سهیم بوده و هرگاه مقرراتی راجع بتفصیل سودوزیان در شرکت نامه یا اسناده (اگر باشد) قید نگردیده باشد طبق ماده ۱۱۹ تقسیم آن نسبت سهم الشرکه هریک از شرکاء است بنابراین اگر در موقع انحلال شرکت تضامنی احمد از شرکاء یا چند نفر از آنها کایه دیون شرکت را پوردازند طبق ماده ۱۲۴ حق مراججه بسایر شرکاء نسبت سهم الشرکه هریک برای وصول دیون تأثیر داشت.

طلبکاران

نظر باشندگه دیون اشتراکی شرکاء ارتباطی با دیون انفرادی هریک از آنها ندارد علیهذا لازم است همیشه بین طلبکاران شرکت و طلبکاران شخصی شرکاء فرقی گذارده شود زیرا این دو نوع طلبکار باید برای وصول طلب خود طرف مختصه را طی کنند و نمیتوانند مطالبات را محاوط نموده و آنرا از شرکت و یا از شرکاء وصول نمایند.

قاعده کای آنست که طلبکاران شرکت از دارائی شرکت و طلبکاران شخص شرکاء از دارائی انفرادی هر یک از آنها مطالبات خود را وصول نماید البته در صورتی که دارائی شرکت و دارائی انفرادی شرکاء تكافوی تأثیر کایه دیون و قروض هریک را نماید اختلافی تولید نخواهد شد ولی در صورتیکه تكافو ننماید وصول مطالبات طبق مقررات قانون بعمل نماید.

گرفتن مفاد ماده ۱۱۷ میتوان گفت که قانون آنرا جایز دانسته است.

حدود مشمولیت شرکاء

نسبت باشخاص خارج - در شرکت های تضامنی شرکاء اعم از اینکه قبل از تشکیل شرکت یا آنکه بعداً در شرکت مزبور بعنوان شریک خامن داخل شده باشند در مقابل اشخاص ثالث نسبت به کایه قروض و تهدیات شرکت منفرد و مشترک کاً مسئول میباشند و مشمولیت مزبور محدود بھیچگونه حدی نیست یعنی طلبکاران شرکت حق دارند طبق مقررات ماده ۱۲۴ مطالبات خود را مقدمتاً از دارائی اشتراکی شرکاء یعنی دارائی شرکت و بعداً در صورتی که دارائی مزبور تكافوی تأثیر آنرا نمایند از دارائی انفرادی هریک از شرکاء یا کایه آنها وصول نمایند طبق مواد ۱۱۶ و ۱۲۵ هیچگونه قراردادی بین شرکاء تأثیر در حق مزبور نخواهد داشت.

نسبت بیکدیگر - گرچه طبق مقررات قانون تجارت ماده ۱۲۰ انتخاب لاقل یکنفر مدیر از بین شرکاء الزامی است و اداره کردن شرکت و انجام معاملات قاعده تا بتوسط مدیر مزبور انجام میشود ولی بطور کای شرکائی که اسم آنها مکشف و اشخاص ثالث باعتبار نام آنها باشند نسبت مزبور معامله مینمایند نسبت بیکدیگر و همچنین نسبت بشرکائی که اسم آنها مخفی و شریک عامل نیستند در حکم و کیل بوده و میتوانند شخصاً برای شرکت وارد معاملات شوند ولی حدود اختیارات هریک از آنها تا اندازه ایست که از طرف سایر شرکاء صرenha مینمایند و یا به حدی است که بین تجارمهار فه معمول میباشد و هر اقدامی که در حدود اختیارات مزبور از طرف شرکاء مزبور بعمل آمده باشد نسبت به کایه آنها نافذ است.

ولی اگر شریکی شخص ثالثی با که یا از حدود اختیارات صریح شریک مزبور اطلاع نداشته و کسب